

HATÁRON TÚL...

Egy erdélyi kirándulás útinaplója

A Szegedi Alsóvárosi Általános Iskola 7. és 8. osztályos tanulói és pedagógusai -a „Határtalanul” program keretében először- Erdélyben jártak 2022. május 22-27 között. A program keretében főként Székelyföld megismerése volt a cél.

Május 22-én a hajnali órákban indultunk. Az első percekben, mikor elindultunk a határon túli kirándulásra, mindenki izgalommal és boldogsággal volt tele. A határ diadalmas átlépése után Aradon a Szabadság szobornál koszorúztunk, majd a Hunyadiak várkastélyát tekintettük meg Vajdahunyadon. Ezt követően a szászok által alapított Segesváron a Petőfi-szobornál emlékeztünk. Az autópályáról jól láttuk Déva várát is. A szálláshelyünk Szentegyházán volt. A kimerítően hosszú utazás után már nagyon izgatottan vártuk az érkezést. Estefelé, mikor befutott az eddig csak képen látott panzió elé a busz, már teljesen ki voltunk merülve az utazástól.

A következő reggel 8 órakor finom reggeli fogadta a csapatot. A helyi ifjúsággal is megismerkedtünk a Mártonffi János Általános Iskolában. Az iskolánk bemutatása után a fiúk egy közös focimeccsen vettek részt, a lányok pedig kézilabdáztak. Ezt követően a Madarasi Hargitára traktor vontatta szekéren mentünk fel, majd az 1801 m magas csúcsot gyalog közelítettük meg. Az út során egy fekete vipera állta utunkat, ami sokaknak fejfájást és ijedelmet okozott. Gyönyörű és felejthetetlen élmény volt ott fenn lenni a kopjafáknál, de még rengeteg program várt ránk. Hazafelé a híres **nárciszmezőt** is meglátogattunk, ahol csalódottságunkra csak 2, 3 szál nárcisz árválkodott.

A harmadik napot a **székelyderzsi unitárius vártemplom** meglátogatásával kezdtük, amely az UNESCO Világörökség része, majd egy **fazekasműhelyt látogattunk meg, valamint** egy kiháló félben lévő szakmával, a taplászattal ismerkedtünk meg Korondon. A barna taplógomba megismerése és feldolgozása igazi csodálnivaló volt számunkra. Egy érdekes bemutató után meg is lehetett venni az emlékeket felidéző, taplógombából készült dísz- és használati tárgyakat.

A **parajdi sóbánya** egy újabb felejthetetlen emléket hozott számunkra. A le- és felfelé vezető út se telt átlagosan, mert úgy tettük meg ezt a párszáz métert busszal, hogy a faltól kb. 8 cm-re haladt a jármű.

A föld alatti helyiségben sokkal kellemesebb volt az idő.

Ezután Szovátán sétáltunk: a békebeli időkből megmaradt villák, a heliotermikus jelenséggel bíró Medve-tó megtekintése következett.

Május 25-én a Csomád hegység természetvédelmi területeire látogattunk. Először a Mohos-tőzezlápon jártunk, majd a Szent Anna-tóhoz túráztunk. Idegenvezetőnk a híres erdélyi humorral fűszerezve mutatta be a láp érdekességeit.

A Szent Anna-tóhoz sétálva egy anyamedvével és bocsával is találkoztunk. Utunkat Csernátonba vettük, ahol a Haszmann Pál Szabadtéri Múzeumban a népi kultúra tárgyi emlékeivel találkoztunk: volt ott kályhamúzeum, rádiókiállítás, és számos érdekes mezőgazdasági eszköz és jármű is. Kisebb kürtöskalácsozás és több tucat fotó készítése után fáradtan tértünk vissza a szállásra.

Csütörtökön az első kitérőnk Székelyföld nagy zarándokhelye, Csíksomlyó volt, itt a kegytemplomot tekintettük meg, majd a **Gyilkos-tó** meglátogatása következett, ahol meghallgattuk idegenvezetőnk, Ernő bácsi beszámolóját a tó híres-nevezetes legendáiról. Itt találkozhattunk az erdélyi bazárosok kínálatával is. Ismételten egy élménnyel teli program következett. A **Békás -szorosban** hiába csináltunk rengeteg képet, ugyanazt az érzést csak élőben adja vissza a szurdokvölgy.

Délután a Gyimesekben jártunk. Az ezeréves határ vidékén megtekintettük a Kontumáczkapolnát, a 30-as számú vasúti őrházat, a benne található gyimesi vasúttörténeti gyűjteményt, valamint a szomszédságában található Rákóczi várromot.

Május 27. pénteken reggel mindenki sürgött-forgott a szálláson, hogy semmit ne felejtse ott. A szentegyházi Hargita Panziótól, Emma nénitől és Vilmos bácsitól búcsút vettünk, majd Magyarország felé az egyetlen megálló **Torockó** volt. Jellegzetes házai, népviselete elbűvölt bennünket. A buszban ülve megcsodálhattuk Székelykőt is, és átkeltünk a Tordai-hasadékon.

Hazafelé a buszban rengeteg képet néztem át, és csodálattal emlékeztem vissza a kirándulásra, ami engem is határtalanul boldoggá tett. Köszönjük, hogy ilyen tartalmas hat napnak lehettünk részesei!

Gergely Márta

7.a

